

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

RGD-411-8/12/IW

Gdańsk, 17 lipca 2018 r.

DECYZJA NR RGD - 3/2018

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r., poz. 798 i 650) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, a także w związku z art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 945),

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

umarza się postępowanie antymonopolowe wszczęte z urzędu w związku z podejrzeniem stosowania przez Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Chojnicach praktyk ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.), polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na:

I. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów, poprzez stosowanie w umowach zatytułowanych *Umowa Nr o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, postanowień, zgodnie z którymi:

1) *Zakład nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane:*

a) *brakiem wody na ujęciu, (...)*

f) *przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodnych i kanalizacyjnych (...)*

II. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących Spółce nieuzasadnione korzyści warunków podłączenia do sieci wodociągowej, w świetle których odbiorcy są zobowiązani do wykonania na własny koszt części robót nie stanowiących - co do zakresu - prac związanych z budową przyłączy, o których mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r., Nr 123, poz. 858 ze zm.), tj. budowy części sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia.

UZASADNIENIE

[1] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: *Prezesem Urzędu* lub *Prezesem UOKiK*, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, wszczął z urzędu w dniu 19 kwietnia 2012 r., postanowieniem nr 105, postępowanie antymonopolowe, w związku z podejrzeniem stosowania przez Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej Sp.

z o.o. z siedzibą w Chojnicach, zwaną dalej: *GZGK lub Spółką*, praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na:

I. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów, poprzez stosowanie w umowach zatytułowanych *Umowa Nro zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, postanowień, zgodnie z którymi:

1) *Zakład nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane:*

a) *brakiem wody na ujęciu, (...)*

f) *przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodnych i kanalizacyjnych (...),*

2) *(...) W przypadku zaboru wodomierza zawinonego przez Ustugobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza,*

co może stanowić naruszenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.), zwanej dalej: *uokik*,

II. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących Spółce nieuzasadnione korzyści warunków podłączenia do sieci wodociągowej, w świetle których odbiorcy są zobowiązani do wykonania na własny koszt części robót nie stanowiących - co do zakresu - prac związanych z budową przyłączy, o których mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r., Nr 123, poz. 858 ze zm.), tj. budowy części sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia.

co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 uokik.

[2] W dniu 4 października 2012 r. Prezes Urzędu wydał decyzją nr RGD - 20/2012 r., w której uznał za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i 2 pkt 6 uokik, praktykę polegającą na nadużywaniu przez Spółkę pozycji dominującej na

1. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i lokalnym rynku zbiorowego odprowadzania ścieków, obejmującym swoim zasięgiem Gminę Wiejską Chojnice, poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów, poprzez stosowanie w umowach zatytułowanych *Umowa Nr.....o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, postanowienia zgodnie, z którym:

a) *Zakład nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane:*

a) *brakiem wody w ujęciu (...)*

f) *przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodnych i kanalizacyjnych (...),*

b) *(...) W przypadku zaboru wodomierza zawinonego przez Ustugobiorcę lub wykazania, że uszkodzenie wodomierza nastąpiło z jego winy ilość pobranej wody nalicza się odpowiednio do ilości, która mogła popłynąć pełnym przekrojem rury przyłącza wodociągowego w okresie od ostatniego odczytu wodomierza,*

2. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę, obejmującym swoim zasięgiem Gminę Wiejską Chojnice, poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących Spółce nieuzasadnione korzyści warunków podłączenia do sieci wodociągowej, w świetle których odbiorcy są zobowiązani do wykonania na swój własny koszt części robót nie stanowiących - co do zakresu - prac związanych z budową przyłączy, o których mowa w art. 2 pkt 6 uzwziwoś, tj. budowy części sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia.

Prezes Urzędu w ww. decyzji nakazał zaniechanie stosowania powyższych praktyk i na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 uokik nałożył na GZGK kary pieniężne w wysokości 1.812 zł za naruszenie, o którym mowa w punkcie I ppkt 1 sentencji decyzji i 16.739 zł za naruszenie, o którym mowa w punkcie I ppkt 2 sentencji decyzji. W pkt III decyzji orzeczono o kosztach postępowania antymonopolowego.

- [3] Spółka od ww. decyzji nr RGD - 20/2012 r., wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: SOKiK, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie oraz zasądzenie od Prezesa Urzędu na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Wyrokiem z 11 września 2014 r. (sygn. akt XVII AmA 133/12) SOKiK oddalił odwołanie GZGK, uznając, że nie zasługuje ono na uwzględnienie, gdyż w przedmiotowej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki konieczne dla stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję określonej w art. 9 ust. 1 pkt 6 uokik.
- [5] Od powyższego wyroku SOKiK Spółka wniosła apelację. Wyrokiem z 10 grudnia 2015 r., sygn. akt VI ACa 1817/14, Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny, zwany dalej: SA, oddalił apelację powoda od wyroku SOKiK w całości.
- [6] Od wyroku SA z 10 grudnia 2015 r., sygn. akt: VI ACa 1817/14, Spółka GZGK wniosła skargę kasacyjną. Sąd Najwyższy, zwany dalej: SN, wyrokiem z 9 stycznia 2018 r., sygn. akt III SK 23/16, doręczonym Prezesowi UOKiK 23 lutego 2018 r., wydanym po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi kasacyjnej GZGK:
- uchylił zaskarżony wyrok SA w całości i zmienił poprzedzający go wyrok SOKiK z 11 września 2014 r., sygn. akt XVII AmA 133/22, w punkcie 1 w ten sposób, że nadał mu następujące brzmienie: „*uchyla decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 4 października 2012 r. nr RGD 20/2012 w punkcie I podpunkt 1 lit. a) i podpunkt 2 oraz zmienia punkt II podpunkt 1 w ten sposób, że kwotę 1.812 (tysiąc osiemset dwaście) złotych zastępuje kwotą 906 (dziewięćset sześć) złotych, a punkt III zmienia w ten sposób, że nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*” a w punkcie II w ten sposób, że nadaje mu następujące brzmienie: „*zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania*”.
 - w punkcie 2 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda 1315 (tysiąc trzysta piętnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.
- [7] Zgodnie z przytoczonym rozstrzygnięciem SN, uchylony został pkt I ppkt 2 decyzji Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r. nr RGD 20/2012, wskutek czego nie ostała się orzeczona w tym punkcie praktyka ograniczająca konkurencję, jednakże Sąd nie odniósł się do punktu II podpunkt 2 decyzji rozstrzygającego o karze za praktykę, której dotyczył uchylony punkt I podpunkt 2. W uzasadnieniu ww. wyroku SN wskazał, że decyzja została zmieniona w taki sposób, by powód został zwolniony w całości z obowiązku uiszczenia kary pieniężnej określonej w pkt II ppkt 2, co nie znalazło odzwierciedlenia w treści sentencji wyroku. W związku z zaistniałą rozbieżnością Prezes UOKiK skierował do SN wniosek z 9 marca 2018 r. o uzupełnienie wyroku z 9 stycznia 2018 r. w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o karze za praktykę ograniczającą konkurencję, która nie została przypisana powodowi wskutek uchylenia na mocy wyroku Sądu Najwyższego pkt I ppkt 2 decyzji Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r. nr RGD 20/2012.

Sąd Najwyższy - na skutek powyższego wniosku - wyrokiem z 27 marca 2018 r. sygn. akt III SK 23/16, doręczonym Prezesowi UOKiK w dniu 6 kwietnia 2018 r., wydanym po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, uzupełnił wyrok z 9 stycznia 2018 r. w punkcie 1 w ten sposób, że uchylił decyzję Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r., nr RGD- 20/2012 również w punkcie II podpunkt 2.

- [8] W efekcie przywołanych wyżej orzeczeń SN, decyzja Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r. nr RGD 20/2012:
- w pkt. I ppkt. 1 lit. a), pkt I ppkt 2, pkt II ppkt 2 została uchylona,
 - w pkt. I ppkt 1 lit. b) nie uległa zmianie, jest prawomocna i ostateczna,
 - w pkt II ppkt 1 została zmieniona poprzez zastąpienie kwoty 1.812 zł kwotą 906 zł,
 - w punkt III została zmieniona, na skutek czego nie obciąża się GZGK kosztami postępowania przed Prezesem UOKiK.
- [9] W związku z uchyleniem przez SN decyzji Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r., nr RGD - 20/2012, w pkt I ppkt 1 lit. a) i pkt. I ppkt 2, konieczne stało się wydanie rozstrzygnięcia kończącego postępowanie antymonopolowe wszczęte wobec Spółki GZGK w dniu 19 kwietnia 2012 r. w zakresie zarzutów wskazanych w pkt I ppkt 1 i pkt II sentencji postanowienia o jego wszczęciu, które zgodnie ze stanowiskiem SN, nie dały podstaw do uznania, że Spółka stosuje praktyki ograniczające konkurencję.
- [10] W związku z uchyleniem przez SN ww. decyzji we wskazanym wyżej zakresie, pismem z 7 maja 2018 r. Prezes Urzędu poinformował GZGK o dalszym prowadzeniu postępowania antymonopolowego w części dotyczącej zarzutów wskazanych w pkt I ppkt 1 i pkt II sentencji ww. postanowienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego, informując równocześnie o możliwości przedstawienia przez Spółkę aktualnego stanowiska w sprawie. W piśmie z 25 maja 2018 r. GZGK nie odniosła się do zarzutów będących przedmiotem prowadzonego w dalszym ciągu postępowania. Wskazała jedynie, że w stosowanym od marca 2013 r. wzorcu umownym zatytułowanym: *Umowa Nr.....o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, zmieniono treści postanowienia, którego dotyczył zarzut wskazany w pkt I ppkt 2 sentencji przywołanego wyżej postanowienia.
- [11] Pismem z 20 czerwca 2018 r. GZGK została poinformowana o zakończeniu zbierania przez Prezesa Urzędu materiału dowodowego i o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury Urzędu w Gdańsku oraz o możliwości przedstawienia ostatecznego stanowiska w sprawie. GZGK nie skorzystała z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym i przedstawienia ostatecznego stanowiska w sprawie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w oparciu o ustalenia dokonane w sprawie zważył, co następuje.

Strona postępowania

- [12] Spółka GZGK jest zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod nr 0000263360. Prowadzi ona działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wiejskiej Chojnice.

Zakres i zasady prowadzonej działalności:

- [13] W ramach prowadzonej przez GZGK działalności, związanej ze zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków zawiera ona z odbiorcami ww. usług umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zatytułowane *Umowa Nr*

o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz wydaje warunki włączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej sanitarnej.

[14] W umowach regulujących zasady wykonywania usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzanie ścieków zamieszczono postanowienie zakwestionowane przez Prezesa UOKiK we wszczętym postępowaniu antymonopolowym przewidujące, że: (...) *Zakład nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane:*

a) brakiem wody na ujęciu, (...)

f) przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodnych i kanalizacyjnych (...),

[15] Procedura przyłączania nieruchomości do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej została określona w obowiązującym na terenie Gminy Wiejskiej Chojnice Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, uchwalonym uchwałą Rady Gminy Chojnice z 29 lipca 2009 r., nr XXVII/428/09, zwanym dalej *Regulaminem*. Zgodnie z postanowieniami Regulaminu osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci składa wnioski o przyłączenie (Regulamin określa informacje, jakie powinien zawierać taki wniosek i załączniki, jakie wraz z wnioskiem osoba ubiegająca się o przyłączenie powinna dostarczyć przedsiębiorstwu). Jeżeli są spełnione warunki techniczne umożliwiające podłączenie nieruchomości do sieci, GZGK w terminie określonym w Regulaminie, wydaje osobie ubiegającej się o podłączenie nieruchomości dokument pod nazwą *Warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej*. W sytuacji, gdy nie jest możliwe podłączenie nieruchomości do sieci, Spółka informuje o tym zainteresowaną osobę, wskazując jednocześnie powody, które uniemożliwiły podłączenie. Regulamin obowiązujący na terenie Gminy Chojnice w swojej treści przewiduje, iż: *w przypadku określonym, w regulaminie Przedsiębiorstwo i osoba ubiegająca się o przyłączenie, przed wydaniem warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej są zobowiązane do zawarcia umowy regulujące tryb i zasady odpłatnego przyjęcia przez Przedsiębiorstwo urządzeń wybudowanych przez przyszłego Odbiorcę ze środków własnych. W sytuacji, kiedy osoba ubiegająca się o przyłączenie, współfinansuje budowę urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych, tryb i zasady odpłatnego przejęcia przez Przedsiębiorstwo części inwestycji sfinansowanej przez tą osobę, reguluje umowa między Przedsiębiorstwem a tą osobą.*

Jak stanowi Regulamin, spełnienie warunku do przystąpienia do prac zmierzających do przyłączenia nieruchomości do sieci nie jest wymagane, jeżeli przyłączenia tego dokonuje Przedsiębiorstwo, które wydało warunki przyłączenia do sieci wodociągowej i/lub kanalizacyjnej dla danej nieruchomości. Przedsiębiorstwo wykonuje tą usługę odpłatnie. Przed przystąpieniem do wykonanej usługi Przedsiębiorstwo sporządza na własny koszt i przekłada osobie ubiegającej się o podłączenie wstępny wykaz planowanych kosztów. Końcowe rozliczenie usługi następuje powykonawczo po zakończeniu prac na podstawie wystawionej przez Przedsiębiorstwo faktury.

W sytuacji, gdy osoba ubiegająca się o przyłączenie współfinansuje budowę urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych, tryb i zasady odpłatnego przejęcia przez Przedsiębiorstwo części inwestycji sfinansowanej przez tę osobę, reguluje umowa zawierana między Przedsiębiorstwem a tą osobą. Odpłatne przejęcie polegać może na przeniesieniu na Przedsiębiorstwo prawa własności urządzenia jak również na zawarciu umowy obligacyjnej, w szczególności umowy dzierżawy, a także prawnorzeczowej, w szczególności ustanowienia użytkownika w sposób umożliwiający Przedsiębiorstwu korzystanie z urządzenia.

Jak wynika z uregulowań zawartych w Regulaminie obowiązującym na obszarze, na którym sieć wodociągowa i kanalizacyjna jest eksploatowana przez GZGK, Spółka ma prawo odmówić przyłączenia nowego odbiorcy do istniejącej sieci wodociągowej lub kanaliza-

cyjnej, jeżeli w wyniku przyłączenia warunki techniczne pogorszą się tak, że nie zostanie zachowany minimalny poziom usług, a w szczególności, jeżeli zabraknie wymaganych zdolności produkcyjnych ujęć, stacji uzdatniania i oczyszczania ścieków oraz zdolności dostawczych istniejących układów dystrybucji wody i odprowadzania ścieków lub przyłączenie do sieci spowoduje obniżenie poziomu usług w taki stopniu, że nie będą spełnione wymagania określające minimalny poziom usług, lub jeżeli Spółka nie posiada technicznych możliwości świadczenia usług.

We wzorcu druku *Warunki włączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej sanitarnej*, jak i w warunkach wydawanych dla zainteresowanych osób GZGK umieściła postanowienia o następującej treści:

- ✓ *Jednocześnie informujemy, że odpowiedzialność eksploatacyjna zostaje ustalona w miejscu włączenia do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej.*
- ✓ *Połączenie przyłączy wody i kanalizacji z czynną siecią gminną wykonuje wyłącznie GZGK Sp. z o.o. w Chojnicach - odpłatnie.*

Załączony do akt postępowania wzorec druku *Warunki włączenia do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej sanitarnej* obowiązywał od stycznia 2007 r.

Spółka GZGK w toku postępowania wyjaśniającego i postępowania antymonopolowego prezentowała stanowisko, że odcinek przewodu wodociągowego od granicy nieruchomości do miejsca włączenia do sieci głównej jest przyłączem wodociągowym.

Stanowisko strony dotyczące postawionych zarzutów

[16] Spółka GZGK w piśmie z dnia 4 maja 2012 r., będącym odpowiedzią na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego, ustosunkowała się do postawionych jej zarzutów.

[17] W ocenie Spółki wprowadzenie do umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzania ścieków zapis § 4 ust. 1 o treści: *Zakład nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane:*

- *brakiem wody na ujęciu*

- *przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodnych i kanalizacyjnych*

jest obiektywnie uzasadnione i nie nosi cech praktyk ograniczających konkurencję. W uzasadnieniu takiego stanowiska Spółka wskazała, że wprowadzając do umowy cytowane postanowienie kierowała się potrzebą uregulowania sytuacji spowodowanych przerwami lub ograniczeniami w dostawach wody i odbiorze ścieków. W jej ocenie pojęcie *braku wody w ujęciu* należy odnosić do stanów wywołanych przyczynami niezależnymi od działań człowieka, okolicznościami spowodowanymi siłami natury, w tym przede wszystkim suszą, obniżeniem zwierciadła wody lub innymi zdarzeniami, za które ani przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne, ani osoby trzecie nie ponoszą odpowiedzialności. Spółka wyjaśniła, że - jak wynika z treści § 4 ust. 2 umowy - w razie wystąpienia przyczyn wymienionych w ust. 1, niezwłocznie powiadamia ona usługobiorców w sposób zwyczajowo przyjęty o czasie trwania przerwy w dośplywie wody lub odbiorze ścieków. W takich wypadkach wskazywany jest odbiorcom punkt zastępczy poboru wody w dogodnym dla odbiorców miejscu. Ze względu na fakt, że za zużycie wody pobranej z zastępczego punktu poboru wody nie są pobierane opłaty - zdaniem Spółki trudno uznać, że zamieszczenie w umowie przywołanego wyżej postanowienia prowadzi do osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści i nieuprawnione jest również twierdzenie, że cytowane postanowienie ma charakter uciążliwy.

Spółka podniosła także, że jej działalność, tak jak każdego przedsiębiorstwa świadczącego usługi zbiorowego odprowadzania wody i zbiorowego odbioru ścieków, jest uzależniona nie tylko od działań ludzkich, ale również od nieprzewidzianych sił przyrody, za których oddziaływanie nie może ona ponosić odpowiedzialności, a których występowa-

nie, wywołujące przerwy w dostawie wody czy w pracy urządzeń wodnych i kanalizacyjnych, stara się wszelkimi sposobami uczynić jak najmniej uciążliwym dla usługobiorców, chociażby poprzez wskazanie zastępczych punktów poboru wody.

[18] Zdaniem Spółki właściwie interpretuje ona pojęcia przyłącza wodociągowego w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, gdyż z treści tego przepisu nie wynika, że przyłączem wodociągowym jest tylko ta część przewodu łączącego sieć wodociągową z zewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług, która usytuowana jest na nieruchomości odbiorcy, a dalsza część przewodu nie stanowi przyłącza, ale sieć wodociągową, której budowa należy do obowiązków przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego. Spółka wskazała, że o ile budowa przyłącza wodociągowego nie wymaga pozwolenia na budowę, a jedynie zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 20 i art. 30 ust., 1 pkt 1a ustawy warunkiem dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane), to warunkiem budowy sieci wodociągowej jest uzyskanie pozwolenia na budowę. W przypadku, gdyby odcinek przewodu poza nieruchomością, tj. od granicy nieruchomości do miejsca wykonywania włączenia, miałby stanowić sieć, jego budowa, jako wymagająca pozwolenia na budowę, w sposób ewidentny spowodowałaby wydłużenie czasu oczekiwania na przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej. Zdaniem Spółki, dla oceny co jest przyłączem wodociągowym przywołać należy treść art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane, zgodnie z którym urządzeniami budowlanymi są urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. W ocenie Spółki - skoro celem wybudowania przyłącza jest doprowadzenie wody jedynie do nieruchomości potencjalnego odbiorcy usług, to w świetle definicji, nie ma podstaw do twierdzenia, że pojęcie to należy ograniczyć tylko i wyłącznie do części przewodu położonego w granicach nieruchomości. Ustawodawca, gdyby chciał ograniczyć pojęcie *przyłącza wodociągowego* do odcinka przewodu znajdującego się wyłącznie w nieruchomości odbiorcy, dałby temu wyraz wprost w definicji przyłącza wodociągowego. Spółka uznała, że biorąc pod uwagę treść art. 3 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, nie można uznać, że przedsiębiorstwo wodno - kanalizacyjne ma obowiązek zapewnienia budowy sieci w taki sposób i w takim czasie, aby na każde żądanie inwestora lub właściciela działki zapewnić budowę sieci do granicy nieruchomości.

[19] Spółka - w toku toczącego się postępowania sądowego - od marca 2013 r. wprowadziła nowy wzorzec umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, w którym zasady jej odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków uregulowano następująco:

(...) Zakład ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków, będące skutkiem zdarzeń zawnionych i zależnych od Zakładu.

Zakład nie ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane przez:

- a) uszkodzenie instalacji i przyłączy wodociągowo - kanalizacyjnych będących w posiadaniu Usługobiorcy lub jeżeli instalacja wodociągowo - kanalizacyjna i/lub przyłącze będące w posiadaniu Usługobiorcy ze względu na stan techniczny uniemożliwia dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków,*
- b) działania siły wyższej albo z wyłącznej winy Usługobiorcy lub osoby trzeciej, z której działania lub zaniechania Zakład nie ponosi odpowiedzialności, przy czym za pojęcie siły wyższej rozumie się zdarzenia zewnętrzne niemożliwe do przewidzenia i zapobieżenia im, w tym kataklizmy, klęski żywiołowe, długotrwałe susze, strajki. (...)*

Przepisy mające zastosowanie w sprawie

[20] Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 10 czerwca 2014 r. o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz

ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 945), wobec czego, zgodnie z art. 3 ww. ustawy zastosowanie mają do niej przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w brzmieniu obowiązującym przed dniem 18 stycznia 2015 r.

Interes publicznoprawny

[21] Zgodnie z opisanym w art. 1 ust. 1 celem uokik, „ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”. Tak określony cel ustawy pozwala przyjąć, iż ma ona charakter publiczny i służy ochronie interesu ogólnospołecznego. Powyższe przesądza o wyłączeniu możliwości podejmowania przez organ antymonopolowy działań w celu ochrony interesów indywidualnych. Taką interpretację potwierdza orzecznictwo Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (d. Sądu Antymonopolowego). W wyroku z dnia 28 maja 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 82/00) sąd stwierdził, że „postępowanie antymonopolowe nie może dotyczyć spraw jednostkowych”. Podobnie w uzasadnieniu do wyroku z dnia 4 lipca 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 108/00) Sąd Antymonopolowy zajął stanowisko, że: *“interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i statym. W każdej sprawie winien być on ustalony i konkretyzowany. Organ administracji - Prezes Urzędu winien być w toku i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej - art. 7 k.p.a.”* Takie stanowisko wyraził również Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 maja 2001 r. (sygn. I CKN 1217/98) stwierdził, że „ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych (...)”.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu niewątpliwie wystąpił w ochronie interesu publicznoprawnego, bowiem skutkami działań GZGK zakresie świadczenia usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków mogą zostać dotknięci wszyscy aktualni i przyszli odbiorcy świadczonych przez nią usług.

W tym stanie rzeczy Prezes Urzędu uznał za bezsprzeczną możliwość naruszenia interesu publicznego, a tym samym - istnienie podstaw do rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu antymonopolowym.

Rynek właściwy w sprawie

[22] Praktyki ograniczające konkurencję ujawniają się na rynku właściwym. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje rynek właściwy jako rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (art. 4 pkt 9 ww. ustawy). Przez towary należy rozumieć zarówno rzeczy, jak i energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane (art. 4 pkt 7 ww. ustawy). Pojęcie rynku właściwego odnosi się przedmiotowo do wszystkich wyrobów (usług) jednego rodzaju, które ze względu na swoje szczególne właściwości odróżniają się od innych wyrobów (usług) w taki sposób, że nie istnieje możliwość dowolnej ich zamiany. Rynek właściwy produktowo obejmuje wszystkie towary, które służą zaspokajaniu tych samych potrzeb nabywców, mają zbliżone właściwości, podobne ceny i reprezentują podobny poziom jakości. Niezbędnym elementem rynku właściwego jest także jego wymiar geograficzny, oznaczający konieczność wskazania obszaru, na którym warunki konkurencji, mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla wszystkich konkurentów. Zatem, aby wyznaczyć rynek właściwy, określoną działalność poddaje się analizie z punktu widzenia produktowego (asortymentowego), a także geograficznego.

W przedmiotowej sprawie towarem oferowanym nabywcom przez uczestnika postępowania są usługi zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,

które nie posiadają substytutów. Tak więc w aspekcie produktowym GZGK prowadzi działalność na rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Z uwagi na technologię zbiorowego dostarczania wody i zbiorowego odprowadzania ścieków, rynek - w aspekcie geograficznym - wyznaczany jest przez znajdującą się na terenie gminy wiejskiej Chojnice sieć wodociągowo - kanalizacyjną, z wykorzystaniem której dostarczana jest woda oraz odprowadzane są ścieki. Należy zaznaczyć, iż odbiorcy ww. usług nie mają alternatywnego źródła zaopatrzenia. Spółka GZGK jest jedynym przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, prowadzącym działalność zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego doprowadzania ścieków na terenie gminy wiejskiej Chojnice.

Za alternatywne źródło zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków mogłaby być uznana jedynie oferta dostawy wody i odbioru ścieków na terenie Gminy Wiejskiej Chojnice porównywalna lub korzystniejsza od warunków usług świadczonych w tym zakresie przez GZGK. Pojęcie alternatywnego źródła zaopatrzenia nie obejmuje swoją treścią możliwości zaspokojenia potrzeb zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków realizowanych we własnym zakresie: „Aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do posiadanych musi ono spełniać wymóg natychmiastowej dostępności bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych (Wyrok SOKiK z dnia 31 maja 2000 r., sygn. akt XVII Ama 44/00). Takie alternatywne źródło dostaw wody i odbioru ścieków na terenie ww. gminy nie występuje. Tak więc, rynek w ujęciu geograficznym obejmuje obszar gminy wiejskiej Chojnice.

Stąd, rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest lokalny rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i lokalny rynek zbiorowego odprowadzania ścieków na obszarze gminy wiejskiej Chojnice.

Ustalenie pozycji rynkowej GZGK na rynku właściwym

[23] Art. 4 pkt 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje pozycję dominującą jako pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Na określonym powyżej rynku właściwym GZGK jest monopolistą naturalnym (sieciowym), gdyż jest dysponentem jedynej występującej tam sieci wodno-kanalizacyjnej. Spółka nie spotyka się więc z żadną konkurencją, a oferowane przez nią usługi nie posiadają substytutów, w związku z czym posiada na tym rynku pozycję dominującą i dysponuje siłą ekonomiczną, przy użyciu której może zapobiegać nie tylko efektywnej konkurencji, ale i działać w dużym stopniu niezależnie od zachowania swych konkurentów, kontrahentów i konsumentów, a w szczególności eksploatować swoją pozycję rynkową ich kosztem.

Z uwagi na powyższe, należy stwierdzić, iż GZGK posiada pozycję dominującą na wyznaczonych wyżej rynkach właściwych, tj. lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i lokalnym rynku zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Wiejskiej Chojnice.

Stosowanie praktyk ograniczających konkurencję

[24] Na mocy art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Należy podkreślić, że samo posiadanie pozycji dominującej nie jest zakazane, ale zabronione jest jej nadużywanie¹. Przedsiębiorca zajmujący na rynku pozycję dominującą podlega ograniczeniom wynikającym z ww. ustawy, gdy bezprawnie jej nadużywa.

¹ Wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 22 lutego 2008 r. (sygn. akt VI ACa 985/07).

W art. 9 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zamieszczono otwarty katalog zachowań przedsiębiorców, które mogą zostać uznane za praktyki ograniczające konkurencję polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku właściwym. Jedną z możliwych form tego nadużycia jest wskazane w art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy narzucanie przez przedsiębiorcę posiadającego pozycję dominującą uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści.

Aby uznać praktykę z art. 9 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za ograniczającą konkurencję, przedsiębiorca musi spełnić przesłanki w postaci:

- 1) narzucania warunków umów kontrahentowi,
- 2) uciążliwego charakteru tych warunków umów,
- 3) osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści przez przedsiębiorcę.

[25] Wszczynając postępowanie antymonopolowe Spółce GZGK postawiono zarzut stosowania praktyk ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 uokik, polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na:

- lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących nieuzasadnione korzyści warunków umów, poprzez stosowanie w umowach zatytułowanych *Umowa Nro zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, postanowień, zgodnie z którymi: *Zakład nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej za przerwy w dostawie wody i odbiorze ścieków spowodowane: brakiem wody na ujęciu, (...) przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodnych i kanalizacyjnych (...)*, (pkt I ppkt 1) sentencji postanowienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego nr 105 z 19 kwietnia 2012 r.),
- lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych i przynoszących Spółce nieuzasadnione korzyści warunków podłączenia do sieci wodociągowej, w świetle których odbiorcy są zobowiązani do wykonania na własny koszt części robót nie stanowiących - co do zakresu - prac związanych z budową przyłączy, o których mowa w art. 2 pkt 6 uzwizoz, tj. budowy części sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia (pkt II sentencji postanowienia o wszczęciu postępowania antymonopolowego nr 105 z 19 kwietnia 2012 r.).

[26] Ocena zachowań przedsiębiorcy w aspekcie spełnienia wskazanych wyżej przesłanek musi zostać dokonana z uwzględnieniem rozstrzygnięcia zawartego w wyroku SN z 9 stycznia 2018 r. dotyczącego decyzji Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r. nr RGD 20/2012.

W wyroku tym Sąd - uzasadniając uchylenie ww. decyzji w pkt. I ppkt. 1 lit. a) - odwołał się do wyroku SN z 27 sierpnia 2014 r., sygn. III SK 83/13, i wskazał, że sprzeczność zapisu umowy z bezwzględnie obowiązującym przepisem prawa powoduje nieważność tego zapisu z mocy prawa. Skoro zapis taki nie jest wiążący dla stron, to nie może być kwalifikowany w zakresie prawa publicznego jako zakazana praktyka ograniczająca konkurencję. Sąd wskazał, że postanowienia umowy nieważne na podstawie art. 471 k.c., w związku z art. 58 § 1 i § 3 k.c. dotknięte są sankcją nieważności od samego początku, co uniemożliwia uznanie ich za praktykę, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 6 uokik. Ponieważ rozstrzygnięcie zawarte w niniejszej decyzji uwzględniać musi wnioski wynikające z wyroku SN zapadłego w niniejszej sprawie, uznać należy że nie została spełniona materialna przesłanka konieczna do stwierdzenia naruszenia art. 9 ust. 1 i 2 pkt. 6 uokik, w postaci czerpania przez GZGK nieuzasadnionych korzyści z tytułu stosowania w umowach łączących ją z odbiorcami usług zbiorowego zaopatrzenia postanowienia z mocy prawa nieważnego.

Uzasadniając uchylenie przedmiotowej decyzji w pkt. I ppkt. 2, SN wskazał na uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 22 czerwca 2017 r., sygn. III SZP 2/16, zgodnie z którą: przyłączem kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 5 uzwizoz jest przewód

łączy wewnętrzną instalację kanalizacyjną zakończoną studzienką w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, na odcinku od studzienki do sieci kanalizacyjnej, zaś przyłączem wodociągowym w rozumieniu art. 2 pkt 6 uzwizoz jest przewód łączący sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług na całej swojej długości. Zdaniem Sądu przy takiej wykładni przepisów definiujących oba przyłącza, Spółka nie mogła dopuścić się zarzuconej jej praktyki ograniczającej konkurencję.

Ponieważ rozstrzygnięcie zawarte w niniejszej decyzji uwzględniać musi wnioski wynikające z wyroku SN zapadłego w niniejszej sprawie, uznać należy że nie została spełniona materialna przesłanka konieczna do stwierdzenia naruszenia art. 9 ust. 1 i 2 pkt. 6 uokik, w postaci czerpania przez GZGK nieuzasadnionych korzyści z tytułu uznawania, że odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę zobowiązani są do ponoszenia kosztów budowy części sieci wodociągowej od granicy nieruchomości do miejsca wykonania włączenia do sieci gminnej.

Bezprzedmiotowość postępowania

[27] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie reguluje instytucji bezprzedmiotowości postępowania antymonopolowego, zgodnie jednak z art. 83 ustawy, w sprawach w niej nieuregulowanych, do postępowaniach przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2017, poz. 1257 ze zm.), zwanej dalej: *k.p.a.* W rozpatrywanej sprawie zastosowanie będzie miał art. 105 § 1 *k.p.a.*, który stanowi, że gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 *k.p.a.* jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że przesłanka bezprzedmiotowości występuje, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozstrzygnięcia danej sprawy w ogóle, bądź nie było podstaw do jej rozpoznania w drodze postępowania administracyjnego². Innymi słowy, bezprzedmiotowość oznacza, iż nie można załatwić sprawy przez jej rozstrzygnięcie co do istoty. Gdy zaistnieją takie okoliczności, umorzenie postępowania jest obligatoryjne, niezależne od woli bądź uznania organu administracji publicznej. Należy przy tym podkreślić, że przesłanka bezprzedmiotowości postępowania może zarówno istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania i zostać ujawniona w toczącym się postępowaniu, jak i powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawistej przed organami administracyjnymi.

[28] Niniejsze postępowanie zostało podjęte jako konsekwencja wyroku SN z dnia 9 stycznia 2018 r., uzupełnionego przez SN wyrokiem z 27 marca 2018 r., na skutek którego decyzja Prezesa UOKiK z 4 października 2012 r., nr RGD - 20/2012, została uchylona w pkt I ppkt 1 lit. a) i pkt. I ppkt 2. Prezes Urzędu dokonał ponownej analizy sprawy z uwzględnieniem ww. rozstrzygnięcia SN, w szczególności oceny prawnej dokonanej w sprawie przez Sąd. Ze względu na to, że ww. wyrok SN rzutuje na rozstrzygnięcie dokonywane przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, a Prezes Urzędu zobligowany jest do respektowania orzeczeń SN, prowadzone wobec GZGK postępowanie antymonopolowe stało się w części bezprzedmiotowe. Brak kwalifikacji przedmiotowej powoduje, że nie ma podstaw do wydania w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia stwierdzającego stosowanie praktyk ograniczających konkurencję. Postępowanie należy więc umorzyć jako bezprzedmiotowe zgodnie z normą zawartą w art. 105 § 1 *k.p.a.*

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji decyzji.

² Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt III SA 2225/01

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r., poz. 798 i poz. 650), w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., poz. 155 ze zm.), od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Gdańsku
Roman Jarząbek

OTRZYMUJE:

Gminny Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.
ul. Drzymały 14
89- 620 Chojnice

a/a